

власного розвитку; уміння аналізувати ситуації; уміння обирати адекватні способи та засоби для досягнення поставленої мети; уміння здійснювати рефлексію.

Головною метою професійного зростання майбутнього викладача на етапі магістратури є не лише поглиблене оволодіння певною сукупністю знань, умінь, навичок, що передбачені освітньою програмою, а й його особистісне та професійне самовизначення, активна життєва позиція щодо професійного самовдосконалення, готовність до творчої професійної самореалізації, побудови освітньої траєкторії. У зв'язку з цим, необхідно приділити увагу педагогічним умовам, що сприятимуть формуванню дослідницької компетентності у майбутніх викладачів, організації навчальних занять у вищій школі, особливо в процесі магістерської підготовки.

Висновки. Ґрунтуючись на сутності та ролі дослідницької компетентності в діяльності викладача вищої школи, вважаємо, що особливу увагу слід приділити певним педагогічним умовам. Ці умови визначаються етапами та елементами процесу формування дослідницької компетентності майбутніх викладачів вищої школи. Такими педагогічними умовами може бути, зокрема, упровадження інноваційних форм та методів навчання, а також залучення здобувачів до активної творчої, дослідницької діяльності шляхом використання інформаційно-комунікаційних технологій.

САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ ЯК ШЛЯХ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Федірко А.М.

Науковий керівник: викл. Науменко Н.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

km.maks1977@gmail.com

Вступ. Метою сучасної освіти виступає розширення кола міждисциплінарної підготовки спеціалістів (interdisciplinary connection). Структура навчальних програм дозволяє студентам здійснювати гнучку організацію процесу навчання.

Одним із пріоритетних напрямків підготовки майбутнього спеціаліста виступає інформаційна компетентність, яку вітчизняні науковці трактують як готовність студента до використання професійно – орієнтованих інформаційних технологій з метою постійного самовдосконалення. Формування інформаційної компетентності повинно відбуватися із залученням активної самостійної діяльності студента, що неможливо здійснити за рахунок регламентованого аудиторного часу. У зв'язку з чим великого значення набуває самостійна робота студентів, яка зараз займає 50–60% учбового часу, і цей відсоток постійно збільшується за останні роки.

Метою дослідження є вивчення форм і методів використання професійно – орієнтованих інформаційних технологій з метою постійного самовдосконалення майбутніх фахівців.

Матеріали та методи – теоретичні: аналіз наукової літератури для визначення стану розробленості досліджуваної проблеми; практичні: опитування, бесіди, спостереження.

Отримані результати. На сучасному етапі Українські науковці виділяють такі задачі щодо організації самостійної роботи студентів:

- формування готовності студента керувати особистим процесом пізнання у системі «інформація – знання – інформація»;
- планування та розробка завдань для самостійної роботи студентів таким чином, щоб вони мали за мету креативний підхід до виконання, а не повторення та закріплення матеріалу практичного заняття;
- детальний відбір розділів з дисциплін, які забезпечують практичне спрямування та надають можливість виходу на дослідницьку діяльність;

- спеціалізоване методичне забезпечення самостійної роботи студентів завданнями з використанням інформаційних технологій;
- встановлення дружніх відносин між студентом та викладачем із залученням елементів e-Learning ;
- розроблення постійного індивідуально – орієнтованого контролю за ходом виконання самостійної роботи студентів;

Виходячи з індивідуальних особливостей пізнання студентів та поставлених завдань викладачі використовують такі технології навчання: персоналізоване навчання; модульне навчання; індивідуально – групове навчання. Усі технології органічно пов'язані та взаємообумовлені і містять певну дидактичну систему. Розглянемо методи організації самостійної роботи студентів в межах існуючих технологій, які широко використовуються на заняттях під час підготовки студентів.

Метод проектів – сукупність послідовних дослідницьких, пошукових, проблемних методів. Передбачає певну сукупність навчально-пізнавальних прийомів, які дозволяють вирішувати певну проблему у ході самостійної роботи студентів з обов'язковою презентацією результатів. Цей метод дозволяє вирішувати завдання щодо формування та розвитку інтелектуальних здібностей, критичного та творчого мислення студента, впливає на формування індивідуальної позиції під час виконання запропонованих дослідницьких завдань. Презентація результатів роботи студенти готують із залученням мультимедіа технологій.

Портфель студента - інструмент самооцінки власної дослідницької роботи студента, своєрідна рефлексія його самостійної діяльності. «Портфель» – групи з метою об'єктивного оцінювання представленого «портфеля». Студент представляє усі завдання, які виконав під час самостійної роботи, обов'язково пояснює мотивацію кожного зі своїх виборів, коментує результати, надає самооцінку власній роботі, аргументовано виправляє помилки. Презентація робіт відбувається на студентській конференції. Студент повинен порівняти свою оцінку з оцінкою викладача і групи експертів. Таким чином студент вчиться аналізувати та оцінювати свою роботу, бачити шляхи досягнення мети.

Висновки. З досвіду використання вищезазначених методів організації самостійної роботи студентів, обрані викладачами технології та методи сприяють розвитку мотивації студентів до засвоєння професійно – орієнтованих дисциплін шляхом залучення їх до самостійної дослідницької діяльності. Результативність самостійної роботи, безумовно, залежить від самого студента, його волі, наполегливості, здібностей, уміння самостійно працювати, але, завдання кожного викладача створити сприятливі умови для реалізації можливостей кожної особистості .

РОЛЬ І МІСЦЕ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ ПРИ ПІДГОТОВЦІ СПЕЦІАЛІСТІВ В ГАЛУЗІ ФАРМАЦІЇ

Хмамуші І.В.

Науковий керівник: викл. Науменко Н.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

demidova.irina.vna@gmail.com

Вступ. В даний час у зв'язку з візуалізацією викладання в медичних і фармацевтичних закладах вищої освіти зростає роль впровадження і широкого застосування інтерактивних форм навчання. У сучасних методиках освітнього процесу для викладача недостатньо бути тільки компетентним у своїй спеціальності, але ще необхідно бути обізнаним в області основних методичних інновацій та вміння реалізувати їх на практиці. Інтерактивне навчання допомагає студентам ефективніше засвоювати навчальний матеріал, формувати свою думку, життєві та професійні навички, що в підсумку призводить до підготовки висококваліфікованих фахівців.